

POROZUMIENIE**w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Konfederacją Szwajcarską, Królestwem Norwegii i Republiką Turcji w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych**

A. List Unii

Szanowna Pani!

1. Unia Europejska („Unia”) i Królestwo Norwegii („Norwegia”) jako Strony niniejszego porozumienia przyjmują do wiadomości, że do celów ogólnego systemu preferencji taryfowych („GSP”) obie Strony stosują podobne reguły pochodzenia oparte na następujących zasadach ogólnych:

- a) definicja pojęcia „produktów pochodzących” oparta na takich samych kryteriach;
- b) postanowienia dotyczące regionalnej kumulacji pochodzenia;
- c) postanowienia dotyczące stosowania kumulacji do materiałów, które pochodzą, w rozumieniu reguł pochodzenia GSP Stron, z Unii, Szwajcarii, Norwegii lub Turcji;
- d) postanowienia dotyczące ogólnej tolerancji w odniesieniu do materiałów niepochodzących;
- e) postanowienia dotyczące niezmienności produktów z kraju korzystającego;
- f) postanowienia dotyczące wystawiania lub sporządzania zastępczych dowodów pochodzenia;
- g) wymóg współpracy administracyjnej z właściwymi organami krajów korzystających w zakresie dowodów pochodzenia.

2. Unia i Norwegia uznają, że materiały pochodzące, w rozumieniu ich odpowiednich reguł pochodzenia GSP, z Unii, Szwajcarii, Norwegii lub Turcji uzyskują pochodzenie z kraju korzystającego z systemu GSP dowolnej ze Stron, jeżeli są poddawane w tym kraju korzystającym obróbce lub przetworzeniu wykraczającym poza operacje uważane za obróbkę lub przetworzenie niewystarczające dla nadania statusu produktom pochodzącym. Niniejszy akapit stosuje się do materiałów pochodzących ze Szwajcarii i Turcji, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych odpowiednio w ust. 15 i 16.

Organy celne państw członkowskich Unii oraz Norwegii prowadzą ze sobą odpowiednią współpracę administracyjną, szczególnie do celów późniejszej weryfikacji dowodów pochodzenia w odniesieniu do materiałów, o których mowa w akapicie pierwszym. Zastosowanie mają postanowienia dotyczące współpracy administracyjnej zawarte w protokole nr 3 do umowy z dnia 14 maja 1973 r. między Europejską Wspólnotą Gospodarcą i Królestwem Norwegii.

Niniejszego ustępu nie stosuje się do produktów objętych działami 1–24 Zharmonizowanego Systemu Oznaczenia i Kodowania Towarów przyjętego przez organizację powołaną na mocy Konwencji o utworzeniu Rady Współpracy Celnej, podpisanej w Brukseli dnia 15 grudnia 1950 r.

3. Unia i Norwegia zobowiązują się niniejszym uznawać zastępcze dowody pochodzenia w formie zastępczych świadectw pochodzenia na formularzu A („świadectwa zastępcze”) wystawione przez organy celne drugiej Strony i zastępcze oświadczenia o pochodzeniu sporządzone przez ponownego nadawcę drugiej Strony zarejestrowanego do tego celu.

Każda ze Stron może ocenić kwalifikowalność produktów objętych zastępczym dowodem pochodzenia do preferencyjnego traktowania zgodnie ze swoim ustawodawstwem.

4. Przed wystawieniem lub sporządzeniem zastępczego dowodu pochodzenia każda Strona zapewnia spełnienie następujących warunków:

- a) zastępczy dowód pochodzenia może zostać wystawiony lub sporządzony tylko wówczas, gdy pierwotny dowód pochodzenia został wystawiony lub sporządzony zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie w Unii lub w Norwegii;
- b) jedynie w przypadku gdy produkty nie zostały dopuszczone do obrotu na terytorium jednej ze Stron, dowód pochodzenia lub zastępczy dowód pochodzenia może zostać zastąpiony jednym lub większą liczbą zastępczych dowodów pochodzenia w celu wysłania wszystkich lub niektórych produktów objętych pierwotnym dowodem pochodzenia z tej Strony do drugiej Strony;

- c) produkty pozostawały pod dozorem celnym u Strony ponownie wysyłającej i nie zostały zmienione, w jakikolwiek sposób przekształcone ani poddane czynnościom innym niż czynności niezbędne dla zachowania ich dobrym w stanie („zasada niezmienności”);
- d) w przypadku gdy produkty uzyskały status pochodzenia w ramach odstępstwa od reguł pochodzenia przyznanego przez Stronę, zastępczych dowodów pochodzenia nie wystawia się ani nie sporządza się, jeżeli produkty są ponownie wysyłane do drugiej Strony;
- e) zastępcze dowody pochodzenia mogą być wystawiane przez organy celne lub sporządzane przez ponownych nadawców, jeżeli produkty, które mają być ponownie wysłane na terytorium drugiej Strony, uzyskały status pochodzenia przez zastosowanie kumulacji regionalnej;
- f) zastępcze dowody pochodzenia mogą być wystawiane przez organy celne lub sporządzane przez ponownych nadawców, jeżeli Strona ponownie wysyłająca nie przyznała produktom, które mają być ponownie wysłane na terytorium drugiej Strony, preferencyjnego traktowania.

5. Na potrzeby ust. 4 lit. c) zastosowanie mają następujące warunki:

- a) jeżeli wydaje się, że istnieją podstawy do wątpliwości co do zgodności z zasadą niezmienności, organy celne Strony będącej miejscem przeznaczenia mogą zażądać od zgłaszającego przedstawienia dowodu zgodności z tą zasadą, co można wykazać za pomocą wszelkich środków;
- b) na wniosek ponownego nadawcy organy celne Strony ponownie wysyłającej poświadczają, że produkty pozostawały podczas ich pobytu na terytorium tej Strony pod dozorem celnym i że podczas ich przechowywania na terytorium danej Strony organy celne nie udzieliły pozwolenia na zmianę, przekształcenie w jakikolwiek sposób ani poddanie produktów czynnościom innym niż czynności niezbędne dla zachowania ich w dobrym stanie;
- c) jeśli zastępczy dowód jest świadectwem zastępczym, organy celne Strony będącej miejscem przeznaczenia nie występują o świadectwo o niemanipulacji za okres pozostawania produktów na terytorium drugiej Strony.

6. Każda ze Stron zapewnia:

- a) w przypadku gdy zastępcze dowody pochodzenia odpowiadają pierwotnym dowodom pochodzenia wystawionym lub sporządzonym w kraju korzystającym z GSP Unii i GSP Norwegii, prowadzenie przez organy celne państw członkowskich Unii i organy celne Norwegii wzajemnej odpowiedniej współpracy administracyjnej do celów późniejszej weryfikacji tych zastępczych dowodów pochodzenia. Na wniosek Strony będącej miejscem przeznaczenia organy celne Strony ponownie wysyłającej wszczynają i prowadzą procedurę późniejszej weryfikacji odpowiednich pierwotnych dowodów pochodzenia;
- b) w przypadku gdy zastępcze dowody pochodzenia odpowiadają pierwotnym dowodom pochodzenia wystawionym lub sporządzonym w kraju korzystającym wyłącznie z systemu GSP Strony będącej miejscem przeznaczenia, przeprowadzanie przez tę Stronę procedury późniejszej weryfikacji pierwotnych dowodów pochodzenia we współpracy z krajem korzystającym. Pierwotne dowody pochodzenia odpowiadające zastępczym dowodom pochodzenia poddawane weryfikacji lub, w stosownych przypadkach, kopie pierwotnych dowodów pochodzenia odpowiadające zastępczym dowodom pochodzenia poddawane weryfikacji są przedkładane przez organy celne Strony ponownie wysyłającej organom celnym Strony będącej miejscem przeznaczenia w celu umożliwienia im przeprowadzenia procedury późniejszej weryfikacji.

7. Każda ze Stron zapewnia przestrzeganie następujących zasad:

- a) w prawym górnym polu każdego świadectwa zastępczego wskazuje się nazwę pośredniczącego kraju ponownej wysyłki, w którym zostało ono wystawione;
- b) pole 4 zawiera wyrazy „*replacement certificate*” lub „*certificat de remplacement*” oraz datę wystawienia pierwotnego świadectwa pochodzenia na formularzu A wraz z jego numerem seryjnym;
- c) w polu 1 umieszcza się nazwę/ imię i nazwisko ponownego nadawcy;
- d) nazwa / imię i nazwisko ostatecznego odbiorcy może(-gą) zostać umieszczona(-e) w polu 2;
- e) wszystkie dane szczegółowe produktów ponownie wysyłanych, znajdujące się na pierwotnym świadectwie, przenoszone są do pól 3–9;
- f) w polu 10 mogą zostać wpisane dane faktury wystawionej przez ponownego nadawcę;
- g) poświadczenie organu celnego, który wystawił świadectwo zastępcze, umieszcza się w polu 11. Odpowiedzialność tego organu ogranicza się jedynie do wystawienia świadectwa zastępczego. Dane szczegółowe z pola 12 dotyczące kraju pochodzenia oraz kraju przeznaczenia przenosi się z pierwotnego świadectwa pochodzenia na formularzu A. Ponowny nadawca podpisuje świadectwo pochodzenia w polu 12. Ponowny nadawca, który podpisuje pole 12 w dobrej wierze, nie ponosi odpowiedzialności za prawidłowość danych zawartych w pierwotnym świadectwie pochodzenia na formularzu A;

- h) organ celny, do którego złożono wniosek o wystawienie świadectwa zastępczego, odnotowuje na pierwotnym świadectwie pochodzenia na formularzu A wagę, liczbę oraz charakter przesyłanych dalej produktów oraz wpisuje na nim numery seryjne każdego odpowiedniego świadectwa zastępczego. Organ ten przechowuje wniosek o wystawienie świadectwa zastępczego, jak również pierwotne świadectwo pochodzenia na formularzu A przez okres co najmniej trzech lat;
- i) zastępcze świadectwa pochodzenia sporządzane są w języku angielskim lub francuskim.
8. Każda ze Stron zapewnia przestrzeganie następujących zasad:
- a) ponowny nadawca umieszcza na każdym zastępczym oświadczeniu o pochodzeniu następujące informacje:
- 1) wszystkie dane ponownie wysyłanych produktów pobrane z pierwotnego dowodu pochodzenia;
  - 2) data sporządzenia pierwotnego dowodu pochodzenia;
  - 3) dane pierwotnego dowodu pochodzenia, w tym – w stosownych przypadkach – informacje o kumulacji zastosowanej wobec towarów będących przedmiotem oświadczenia o pochodzeniu;
  - 4) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres ponownego nadawcy i jego numer zarejestrowanego eksportera;
  - 5) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres odbiorcy w Unii lub w Norwegii;
  - 6) data i miejsce sporządzenia oświadczenia o pochodzeniu lub wystawienia świadectwa pochodzenia;
- b) każde zastępcze oświadczenie o pochodzeniu oznacz się jako „*Replacement statement*” lub „*Attestation de remplacement*”;
- c) zastępcze oświadczenia o pochodzeniu jest sporządzane przez ponownych nadawców zarejestrowanych w elektronicznym systemie samodzielnego poświadczania pochodzenia przez eksporterów, to jest w systemie zarejestrowanych eksporterów (REX), niezależnie od wartości produktów pochodzących zawartych w pierwotnej przesyłce;
- d) w przypadku zastąpienia dowodu pochodzenia ponowny nadawca umieszcza na pierwotnym dowodzie pochodzenia następujące informacje:
- 1) data sporządzenia zastępczego oświadczenia lub zastępczych oświadczeń o pochodzeniu i ilości towarów objętych oświadczeniem zastępczym lub oświadczeniami zastępczymi o pochodzeniu;
  - 2) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres ponownego nadawcy;
  - 3) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres odbiorcy lub odbiorców w Unii lub w Norwegii;
- e) pierwotne oświadczenie o pochodzeniu oznacza się dopiskiem „*Replaced*” lub „*Remplacé*”;
- f) zastępcze oświadczenie o pochodzeniu jest ważne przez dwanaście miesięcy od daty jego sporządzenia;
- g) zastępcze oświadczenia o pochodzeniu sporządza się w języku angielskim lub francuskim.
9. Pierwotne dowody pochodzenia i kopie zastępczych dowodów pochodzenia są przechowywane przez ponownego nadawcę przez co najmniej trzy lata od końca roku kalendarzowego, w którym zastępcze dowody pochodzenia zostały wystawione lub sporządzone.
10. Strony postanawiają wspólnie ponosić koszty systemu REX według zasad współpracy, które zostaną określone przez właściwe organy Stron.
11. Wszelkie różnice stanowisk między Stronami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszego porozumienia są rozwiązywane wyłącznie w drodze dwustronnych negocjacji między Stronami. Jeżeli różnice te mogą mieć wpływ na interesy Szwajcarii lub Turcji, przeprowadza się z tymi państwami konsultacje.
12. Strony mogą zmienić niniejsze porozumienie za obopólną zgodą w formie pisemnej w dowolnym momencie. Na wniosek jednej ze Stron Strony rozpoczynają konsultacje w sprawie ewentualnych zmian niniejszego porozumienia. Jeżeli zmiany te mogą mieć wpływ na interesy Szwajcarii lub Turcji, przeprowadza się z tymi państwami konsultacje. Zmiany takie wchodzi w życie we wzajemnie uzgodnionym terminie, kiedy obie Strony powiadomią się wzajemnie o spełnieniu odpowiednich wymogów wewnętrznych.
13. W przypadku poważnych wątpliwości co do właściwego funkcjonowania niniejszego porozumienia każda ze Stron może zawiesić jego stosowanie, pod warunkiem że druga Strona została powiadomiona o tym na piśmie z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.
14. Niniejsze porozumienie może zostać rozwiązane przez każdą ze Stron, pod warunkiem że druga Strona została powiadomiona o tym na piśmie z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

15. Ust. 2 akapit pierwszy stosuje się do materiałów pochodzących ze Szwajcarii tylko wówczas, gdy Strony zawarły podobne porozumienie ze Szwajcarią i powiadomiły się wzajemnie o spełnieniu tego warunku.

16. Ust. 2 akapit pierwszy stosuje się do materiałów pochodzących z Turcji⁽¹⁾ tylko wówczas, gdy Strony zawarły podobne porozumienie z Turcją i powiadomiły się wzajemnie o spełnieniu tego warunku.

17. Od chwili wejścia w życie porozumienia między Norwegią i Turcją zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy niniejszego porozumienia i z zastrzeżeniem wzajemności ze strony Turcji każda ze Stron może postanowić, że zastępcze dowody pochodzenia dla produktów zawierających materiały pochodzące z Turcji, które zostały przetworzone w ramach kumulacji dwustronnej w państwach korzystających z GSP, mogą być wystawiane lub sporządzane w Stronach.

18. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie we wzajemnie uzgodnionym terminie, po wzajemnym powiadomieniu się przez Unię i Norwegię o spełnieniu wymaganych wewnętrznych procedur przyjęcia. Od tej daty niniejsze rozporządzenie zastępuje Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą oraz każdym krajem EFTA, który przyznaje preferencje taryfowe w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych (Norwegia oraz Szwajcaria), z zastrzeżeniem, że towary pochodzące z Norwegii lub Szwajcarii traktowane są przy ich wejściu na obszar celny Wspólnoty jak towary z zawartością części o pochodzeniu wspólnotowym, podpisane w dniu 29 stycznia 2001 r.⁽²⁾

Zwracam się do Państwa z prośbą o potwierdzenie zgody Państwa rządu na powyższe ustalenia.

Mam zaszczyt zaproponować, jeżeli powyższe ustalenia zostaną przyjęte przez Państwa rząd, aby niniejszy list oraz Państwa potwierdzenie stanowiły łącznie porozumienie między Unią Europejską a Królestwem Norwegii.

Z wyrazami najwyższego szacunku

Съставено в Брюксел на
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles, den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Sastavljeno u Bruxellesu
Fatto a Bruxelles, addì
Briselē,
Priimta Briuselyje,
Kelt Brüsszelben,
Magħmul fi Brussell,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli, dnia
Feito em Bruxelas,
Întocmit la Bruxelles,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den
Utferdiget i Brussel,

21 -06- 2017

⁽¹⁾ Unia spełniła ten warunek przez publikację zawiadomienia Komisji zgodnie z art. 85 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania wspólnotowego kodeksu celnego, rozszerzającego system kumulacji dwustronnej ustanowiony na mocy tego artykułu na Turcję (Dz.U. C 134 z 15.4.2016, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 38 z 8.2.2001, s. 25.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
For Den europeiske union

B. List Królestwa Norwegii

Szanowna Pani!

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Państwa listu z dzisiejszą datą o następującej treści:

„1. Unia Europejska («Unia») i Królestwo Norwegii («Norwegia») jako Strony niniejszego porozumienia przyjmują do wiadomości, że do celów ogólnego systemu preferencji taryfowych («GSP») obie Strony stosują podobne reguły pochodzenia oparte na następujących zasadach ogólnych:

- a) definicja pojęcia »produktów pochodzących« oparta na takich samych kryteriach;
- b) postanowienia dotyczące regionalnej kumulacji pochodzenia;
- c) postanowienia dotyczące stosowania kumulacji do materiałów, które pochodzą, w rozumieniu reguł pochodzenia GSP Stron, z Unii, Szwajcarii, Norwegii lub Turcji;
- d) postanowienia dotyczące ogólnej tolerancji w odniesieniu do materiałów niepochodzących;
- e) postanowienia dotyczące niezmienności produktów z kraju korzystającego;
- f) postanowienia dotyczące wystawiania lub sporządzania zastępczych dowodów pochodzenia;
- g) wymóg współpracy administracyjnej z właściwymi organami krajów korzystających w zakresie dowodów pochodzenia.

2. Unia i Norwegia uznają, że materiały pochodzące, w rozumieniu ich odpowiednich reguł pochodzenia GSP, z Unii, Szwajcarii, Norwegii lub Turcji uzyskują pochodzenie z kraju korzystającego z systemu GSP dowolnej ze Stron, jeżeli są poddawane w tym kraju korzystającym obróbce lub przetworzeniu wykraczającym poza operacje uważane za obróbkę lub przetworzenie niewystarczające dla nadania statusu produktów pochodzących. Niniejszy akapit stosuje się do materiałów pochodzących ze Szwajcarii i Turcji, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych odpowiednio w ust. 15 i 16.

Organy celne państw członkowskich Unii oraz Norwegii prowadzą ze sobą odpowiednią współpracę administracyjną, szczególnie do celów późniejszej weryfikacji dowodów pochodzenia w odniesieniu do materiałów, o których mowa w akapicie pierwszym. Zastosowanie mają postanowienia dotyczące współpracy administracyjnej zawarte w protokole nr 3 do umowy z dnia 14 maja 1973 r. między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Królestwem Norwegii.

Niniejszego ustępu nie stosuje się do produktów objętych działami 1–24 Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów przyjętego przez organizację powołaną na mocy Konwencji o utworzeniu Rady Współpracy Celnej, podpisanej w Brukseli dnia 15 grudnia 1950 r.

3. Unia i Norwegia zobowiązują się niniejszym uznawać zastępcze dowody pochodzenia w formie zastępczych świadectw pochodzenia na formularzu A («świadectwa zastępcze») wystawione przez organy celne drugiej Strony i zastępcze oświadczenia o pochodzeniu sporządzone przez ponownego nadawcę drugiej Strony zarejestrowanego do tego celu.

Każda ze Stron może ocenić kwalifikowalność produktów objętych zastępczym dowodem pochodzenia do preferencyjnego traktowania zgodnie ze swoim ustawodawstwem.

4. Przed wystawieniem lub sporządzeniem zastępczego dowodu pochodzenia każda Strona zapewnia spełnienie następujących warunków:

- a) zastępczy dowód pochodzenia może zostać wystawiony lub sporządzony tylko wówczas, gdy pierwotny dowód pochodzenia został wystawiony lub sporządzony zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie w Unii lub w Norwegii;
- b) jedynie w przypadku gdy produkty nie zostały dopuszczone do obrotu na terytorium jednej ze Stron, dowód pochodzenia lub zastępczy dowód pochodzenia może zostać zastąpiony jednym lub większą liczbą zastępczych dowodów pochodzenia w celu wysłania wszystkich lub niektórych produktów objętych pierwotnym dowodem pochodzenia z tej Strony do drugiej Strony;
- c) produkty pozostawały pod dozorem celnym u Strony ponownie wysyłającej i nie zostały zmienione, w jakikolwiek sposób przekształcone ani poddane czynnościom innym niż czynności niezbędne dla zachowania ich dobrym w stanie («zasada niezmienności»);
- d) w przypadku gdy produkty uzyskały status pochodzenia w ramach odstępstwa od reguł pochodzenia przyznanego przez Stronę, zastępczych dowodów pochodzenia nie wystawia się ani nie sporządza się, jeżeli produkty są ponownie wysyłane do drugiej Strony;
- e) zastępcze dowody pochodzenia mogą być wystawiane przez organy celne lub sporządzane przez ponownych nadawców, jeżeli produkty, które mają być ponownie wysłane na terytorium drugiej Strony, uzyskały status pochodzenia przez zastosowanie kumulacji regionalnej;
- f) zastępcze dowody pochodzenia mogą być wystawiane przez organy celne lub sporządzane przez ponownych nadawców, jeżeli Strona ponownie wysyłająca nie przyznała produktom, które mają być ponownie wysłane na terytorium drugiej Strony, preferencyjnego traktowania.

5. Na potrzeby ust. 4 lit. c) zastosowanie mają następujące warunki:

- a) jeżeli wydaje się, że istnieją podstawy do wątpliwości co do zgodności z zasadą niezmienności, organy celne Strony będącej miejscem przeznaczenia mogą zażądać od zgłaszającego przedstawienia dowodu zgodności z tą zasadą, co można wykazać za pomocą wszelkich środków;
- b) na wniosek ponownego nadawcy organy celne Strony ponownie wysyłającej poświadczają, że produkty pozostawały podczas ich pobytu na terytorium tej Strony pod dozorem celnym i że podczas ich przechowywania na terytorium danej Strony organy celne nie udzieliły pozwolenia na zmianę, przekształcenie w jakikolwiek sposób ani poddanie produktów czynnościom innym niż czynności niezbędne dla zachowania ich w dobrym stanie;
- c) jeśli zastępczy dowód jest świadectwem zastępczym, organy celne Strony będącej miejscem przeznaczenia nie występują o świadectwo o niemanipulacji za okres pozostawiania produktów na terytorium drugiej Strony.

6. Każda ze Stron zapewnia:

- a) w przypadku gdy zastępcze dowody pochodzenia odpowiadają pierwotnym dowodom pochodzenia wystawionym lub sporządzonym w kraju korzystającym z GSP Unii i GSP Norwegii, prowadzenie przez organy celne państw członkowskich Unii i organy celne Norwegii wzajemnej odpowiedniej współpracy administracyjnej do celów późniejszej weryfikacji tych zastępczych dowodów pochodzenia. Na wniosek Strony będącej miejscem przeznaczenia organy celne Strony ponownie wysyłającej wszczynają i prowadzą procedurę późniejszej weryfikacji odpowiednich pierwotnych dowodów pochodzenia;

b) w przypadku gdy zastępcze dowody pochodzenia odpowiadają pierwotnym dowodom pochodzenia wystawionym lub sporządzonym w kraju korzystającym wyłącznie z systemu GSP Strony będącej miejscem przeznaczenia, przeprowadzanie przez tę Stronę procedury późniejszej weryfikacji pierwotnych dowodów pochodzenia we współpracy z krajem korzystającym. Pierwotne dowody pochodzenia odpowiadające zastępczym dowodom pochodzenia poddawane weryfikacji lub, w stosownych przypadkach, kopie pierwotnych dowodów pochodzenia odpowiadające zastępczym dowodom pochodzenia poddawane weryfikacji są przedkładane przez organy celne Strony ponownie wysyłającej organom celnym Strony będącej miejscem przeznaczenia w celu umożliwienia im przeprowadzenia procedury późniejszej weryfikacji.

7. Każda ze Stron zapewnia przestrzeganie następujących zasad:

- a) w prawym górnym polu każdego świadectwa zastępczego wskazuje się nazwę pośredniczącego kraju ponownej wysyłki, w którym zostało ono wystawione;
- b) pole 4 zawiera wyrazy »*replacement certificate*« lub »*certificat de remplacement*« oraz datę wystawienia pierwotnego świadectwa pochodzenia na formularzu A wraz z jego numerem seryjnym;
- c) w polu 1 umieszcza się nazwę/ imię i nazwisko ponownego nadawcy;
- d) nazwa / imię i nazwisko ostatecznego odbiorcy może(-gą) zostać umieszczona(-e) w polu 2;
- e) wszystkie dane szczegółowe produktów ponownie wysyłanych, znajdujące się na pierwotnym świadectwie, przenoszone są do pól 3–9;
- f) w polu 10 mogą zostać wpisane dane faktury wystawionej przez ponownego nadawcę;
- g) poświadczenie organu celnego, który wystawił świadectwo zastępcze, umieszcza się w polu 11. Odpowiedzialność tego organu ogranicza się jedynie do wystawienia świadectwa zastępczego. Dane szczegółowe z pola 12 dotyczące kraju pochodzenia oraz kraju przeznaczenia przenosi się z pierwotnego świadectwa pochodzenia na formularzu A. Ponowny nadawca podpisuje świadectwo pochodzenia w polu 12. Ponowny nadawca, który podpisuje pole 12 w dobrej wierze, nie ponosi odpowiedzialności za prawidłowość danych zawartych w pierwotnym świadectwie pochodzenia na formularzu A;
- h) organ celny, do którego złożono wniosek o wystawienie świadectwa zastępczego, odnotowuje na pierwotnym świadectwie pochodzenia na formularzu A wagę, liczbę oraz charakter przesyłanych dalej produktów oraz wpisuje na nim numery seryjne każdego odpowiedniego świadectwa zastępczego. Organ ten przechowuje wniosek o wystawienie świadectwa zastępczego, jak również pierwotne świadectwo pochodzenia na formularzu A przez okres co najmniej trzech lat;
- i) zastępcze świadectwa pochodzenia sporządzane są w języku angielskim lub francuskim.

8. Każda ze Stron zapewnia przestrzeganie następujących zasad:

- a) ponowny nadawca umieszcza na każdym zastępczym oświadczeniu o pochodzeniu następujące informacje:
  - 1) wszystkie dane ponownie wysyłanych produktów pobrane z pierwotnego dowodu pochodzenia;
  - 2) data sporządzenia pierwotnego dowodu pochodzenia;
  - 3) dane pierwotnego dowodu pochodzenia, w tym – w stosownych przypadkach – informacje o kumulacji zastosowanej wobec towarów będących przedmiotem oświadczenia o pochodzeniu;
  - 4) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres ponownego nadawcy i jego numer zarejestrowanego eksportera;
  - 5) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres odbiorcy w Unii lub w Norwegii;
  - 6) data i miejsce sporządzenia oświadczenia o pochodzeniu lub wystawienia świadectwa pochodzenia;
- b) każde zastępcze oświadczenie o pochodzeniu oznacz się jako »*Replacement statement*« lub »*Attestation de remplacement*«;
- c) zastępcze oświadczenia o pochodzeniu jest sporządzane przez ponownych nadawców zarejestrowanych w elektronicznym systemie samodzielnego poświadczania pochodzenia przez eksporterów, to jest w systemie zarejestrowanych eksporterów (REX), niezależnie od wartości produktów pochodzących zawartych w pierwotnej przesyłce;
- d) w przypadku zastąpienia dowodu pochodzenia ponowny nadawca umieszcza na pierwotnym dowodzie pochodzenia następujące informacje:
  - 1) data sporządzenia zastępczego oświadczenia lub zastępczych oświadczeń o pochodzeniu i ilości towarów objętych oświadczeniem zastępczym lub oświadczeniami zastępczymi o pochodzeniu;

- 2) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres ponownego nadawcy;
- 3) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres odbiorcy lub odbiorców w Unii lub w Norwegii;
- e) pierwotne oświadczenie o pochodzeniu oznacza się dopiskiem »Replaced« lub »Remplacé«;
- f) zastępcze oświadczenie o pochodzeniu jest ważne przez dwanaście miesięcy od daty jego sporządzenia;
- g) zastępcze oświadczenia o pochodzeniu sporządza się w języku angielskim lub francuskim.

9. Pierwotne dowody pochodzenia i kopie zastępczych dowodów pochodzenia są przechowywane przez ponownego nadawcę przez co najmniej trzy lata od końca roku kalendarzowego, w którym zastępcze dowody pochodzenia zostały wystawione lub sporządzone.

10. Strony postanawiają wspólnie ponosić koszty systemu REX według zasad współpracy, które zostaną określone przez właściwe organy Stron.

11. Wszelkie różnice stanowisk między Stronami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszego porozumienia są rozwiązywane wyłącznie w drodze dwustronnych negocjacji między Stronami. Jeżeli różnice te mogą mieć wpływ na interesy Szwajcarii lub Turcji, przeprowadza się z tymi państwami konsultacje.

12. Strony mogą zmienić niniejsze porozumienie za obopólną zgodą w formie pisemnej w dowolnym momencie. Na wniosek jednej ze Stron Strony rozpoczynają konsultacje w sprawie ewentualnych zmian niniejszego porozumienia. Jeżeli zmiany te mogą mieć wpływ na interesy Szwajcarii lub Turcji, przeprowadza się z tymi państwami konsultacje. Zmiany takie wchodzi w życie we wzajemnie uzgodnionym terminie, kiedy obie Strony powiadomią się wzajemnie o spełnieniu odpowiednich wymogów wewnętrznych.

13. W przypadku poważnych wątpliwości co do właściwego funkcjonowania niniejszego porozumienia każda ze Stron może zawiesić jego stosowanie, pod warunkiem że druga Strona została powiadomiona o tym na piśmie z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

14. Niniejsze porozumienie może zostać rozwiązane przez każdą ze Stron, pod warunkiem że druga Strona została powiadomiona o tym na piśmie z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

15. Ust. 2 akapit pierwszy stosuje się do materiałów pochodzących ze Szwajcarii tylko wówczas, gdy Strony zawarły podobne porozumienie ze Szwajcarią i powiadomiły się wzajemnie o spełnieniu tego warunku.

16. Ust. 2 akapit pierwszy stosuje się do materiałów pochodzących z Turcji ⁽³⁾ tylko wówczas, gdy Strony zawarły podobne porozumienie z Turcją i powiadomiły się wzajemnie o spełnieniu tego warunku.

17. Od chwili wejścia w życie porozumienia między Norwegią i Turcją zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy niniejszego porozumienia i z zastrzeżeniem wzajemności ze strony Turcji każda ze Stron może postanowić, że zastępcze dowody pochodzenia dla produktów zawierających materiały pochodzące z Turcji, które zostały przetworzone w ramach kumulacji dwustronnej w państwach korzystających z GSP, mogą być wystawiane lub sporządzane w Stronach.

18. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie we wzajemnie uzgodnionym terminie, po wzajemnym powiadomieniu się przez Unię i Norwegię o spełnieniu wymaganych wewnętrznych procedur przyjęcia. Od tej daty niniejsze rozporządzenie zastępuje Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą oraz każdym krajem EFTA, który przyznaje preferencje taryfowe w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych (Norwegia oraz Szwajcaria), z zastrzeżeniem, że towary pochodzące z Norwegii lub Szwajcarii traktowane są przy ich wejściu na obszar celny Wspólnoty jak towary z zawartością części o pochodzeniu wspólnotowym, podpisane w dniu 29 stycznia 2001 r. ⁽⁴⁾.

Zwracam się do Państwa z prośbą o potwierdzenie zgody Państwa rządu na powyższe ustalenia.

Mam zaszczyt zaproponować, jeżeli powyższe ustalenia zostaną przyjęte przez Państwa rząd, aby niniejszy list oraz Państwa potwierdzenie stanowiły łącznie porozumienie między Unią Europejską a Królestwem Norwegii.”.

Niniejszym mogę poinformować, że mój Rząd zgadza się na treść Państwa listu.

Proszę o przyjęcie wyrazów najwyższego szacunku.

⁽³⁾ Unia spełniła ten warunek przez publikację zawiadomienia Komisji zgodnie z art. 85 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania wspólnotowego kodeksu celnego, rozszerzającego system kumulacji dwustronnej ustanowiony na mocy tego artykułu na Turcję (Dz.U. C 134 z 15.4.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 38 z 8.2.2001, s. 25.

Utferdiget i Brussel,
Съставено в Брюксел на
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles, den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Sastavljeno u Bruxellesu
Fatto a Bruxelles, addì
Briselē,
Priimta Briuselyje,
Kelt Brüsszelben,
Magħmul fi Brussell,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli, dnia
Feito em Bruxelas,
Íntocmit la Bruxelles,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den

For Kongeriket Norge
За Кралство Норвегия
Por el Reino de Noruega
Za Norské království
For Kongeriget Norge
Für das Königreich Norwegen
Norra Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
For the Kingdom of Norway
Pour le Royaume de Norvège
Za Kraljevinu Norvešku
Per il Regno di Norvegia
Norvēģijas Karalistes vārdā –
Norvegijos Karalystės vardu
A Norvég Királyság részéről
Ghar-Renju tan-Norveġja
Voor het Koninkrijk Noorwegen
W imieniu Królestwa Norwegii
Pelo Reino da Noruega
Pentru Regatul Norvegiei
Za Nórske kráľovstvo
Za Kraljevino Norveško
Norjan kuningaskunnan puolesta
För Konungariket Norge

21 -06- 2017

